

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/194/2017
Identifikačné číslo spisu:	4113233277
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4113233277.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu W.. E. N., bývajúceho v L., G. Č.. X, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom v Nitre, Farská č. 25, IČO: 36 856 282, proti žalovanému G. D.D., bývajúcemu v L., Ď. Č.. XXX/XX, zastúpenému Mgr. Štefanom Slováčikom, advokátom so sídlom v Nitre, Mostná č. 46, o zaplatenie 18 180 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18 C 111/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16. marca 2017 sp. zn. 8 Co 1017/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou z 2. októbra 2013 domáhal, aby žalovaný bol súdom zaviazaný zaplatiť mu 18 180 € s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovaným a spoločnosťou Zdravoz s.r.o. Nitra boli zviazaní spoločne a nerozdielne uhradiť spoločnosti Prington Leasing a.s. Nitra jej pohľadávky, v exekučnom konaní bola však príslušná suma vymožená iba voči nemu. Podľa jeho názoru 18 180 € predstavuje polovicu z takto vymoženej sumy a nárok na ňu má podľa § 511 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť s tým, že sa so žalobcom dohodli inak.

3. Okresný súd Nitra (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. júla 2015 č. k. 18 C 111/2014-93 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 18 180 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 4. septembra 2012 do zaplatenia.

3.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že Okresný súd Nitra vydal 29. októbra 2007 pod sp. zn. 27 Zm 15/2007 zmenkový platobný rozkaz, ktorým boli žalobca, žalovaný a spoločnosť Zdravoz, s.r.o. zviazaní zaplatiť spoločnosti Prington Leasing, a.s. spoločne a nerozdielne sumu 198

467 Sk s príslušenstvom, s odmenou určenou zo zmenkovej sumy a náhradou trov konania. Zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Nitra (z 27. februára 2008 sp. zn. 29 Zm 118/2007) boli žalobca, žalovaný a spoločnosť Zdravoz, s.r.o. zaviazaní zaplatiť spoločnosti Prington Leasing a.s., spoločne a nerozdielne sumu 242 257 Sk s príslušenstvom, odmenou zo zmenkovej sumy a náhradou trov konania. Napokon zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Nitra z 8. decembra 2008 sp. zn. 29 Zm 122/2007 boli žalobca, žalovaný a spoločnosť Zdravoz, s.r.o. zaviazaní zaplatiť spoločnosti Prington Leasing a.s., Nitra spoločne a nerozdielne sumu 302 464 Sk s príslušenstvom, odmenou zo zmenkovej sumy a náhradou trov konania. Spoločnosť Prington Leasing, a.s. vymohla takto od žalobcu v exekučnom konaní 36 361,03 €. So zreteľom na to dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je podaná dôvodne a žalobca je oprávnený požadovať náhradu od spoludlžníka (žalovaného) vo výške 18 180 €. Žalovaný na rozdiel od neho nepreukázal v konaní svoje tvrdenia.

3.2. Pokiaľ žalovaný navrhol, aby súd doplnil dokazovanie účtovníctvom spoločnosti Zdravoz, s.r.o., súd prvej inštancie mu nevyhovel s odôvodnením, že navrhované dokazovanie by nemalo vplyv na dané konanie. Prípadné spory súvisiace so zánikom tejto spoločnosti mali vyriešiť žalobca a žalovaný pri zániku spoločnosti. V danom konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že v zmysle ich dohody mal záväzky vyplývajúce zo zmenkových platobných rozkazov uhradiť výlučne žalobca.

4. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 16. marca 2017 sp. zn. 8 Co 1017/2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] s tým, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukázal na to, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie neoznačil žiadne dôkazy preukazujúce uzavretie ústnej dohody žalobcu a žalovaného o tom, že žalobca sám uhradí veriteľovi záväzky vyplývajúce zo zmenkových platobných rozkazov. Podľa § 511 Občianskeho zákonníka je podstatné len to, že žalobca zaplatil veriteľovi dlžnú sumu sám. Žalobca má preto nárok na polovicu toho, čo plnil veriteľovi. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spoluručiteľov na záväzku dlžníka (obchodnej spoločnosti Zdravoz s.r.o. voči spoločnosti Prington Leasing a.s.); skutočnosť, že obaja boli spoločníkmi obchodnej spoločnosti Zdravoz s.r.o. je pre posúdenie tohto sporu irelevantná. Rozpory ohľadom zániku ich účasti v obchodnej spoločnosti Zdravoz s.r.o. sú pre rozhodnutie právne bezvýznamné.

5. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný dovolanie s tým, že jeho prípustnosť vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa jeho presvedčenia sú rozsudky súdov oboch inštancií nedostatočne odôvodnené do tej miery, že sú nepreskúmateľné. Súdu prvej inštancie vytkol, že nevyhovel jeho návrhu na vykonanie dokazovania aj účtovníctvom spoločnosti Zdravoz, s.r.o., ktorým by sa podľa neho preukázalo, že žalovaný do hospodárenia tejto obchodnej spoločnosti z vlastných zdrojov a v dobrej viere investoval sumu 50 000 €, ktorá bola vyčerpaná výlučne len nehospodárnym konaním žalobcu. Súd prvej inštancie nemal pre svoje rozhodnutie dostatok skutkových podkladov, ktoré si mal obstaráť medziiným výsluchom bývalých zamestnancov tejto spoločnosti a oboznámením sa s obsahom trestného spisu. Odvolací súd sa podľa jeho názoru mal bližšie zaoberať aj vzájomným vzťahom spoločníkov vystaviteľa zmenky. Nesprávny je jeho záver, že žalovaný nepreukázal existenciu dohody sporových strán o záväzku žalobcu uhradiť všetky dlžné sumy voči spoločnosti Prington Leasing, a.s. zo svojich prostriedkov. Výpoveď žalovaného na pojednávaní 9. septembra 2014 bola súdom zle interpretovaná a pochopená. Jednostranným hodnotením dôkazov a právnych okolností prípadu súdom bez náležitej reakcie na žalovaným uvádzané tvrdenia došlo k porušeniu zásad spravodlivosti a presvedčivosti súdneho konania. Podľa názoru žalovaného sa žalobca domáha zaplataenia predmetnej sumy v rozpore s dobrými mravmi a tiež ich vzájomnou ústnou dohodou.

6. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že tvrdenia žalovaného týkajúce sa procesnej vady zmätočnosti sú priveľmi všeobecné, nekonkrétne. Žalovaný personifikuje svoj neúspech v spore vinníkom, ktorým je súd, prehliada však, že sám v konaní neunesol bremeno dôkazu na preukázanie svojich tvrdení. Súdom nemožno vyčítať nevyhovenie návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania účtovníctvom spoločnosti Zdravoz, s.r.o., lebo v danom prípade išlo nie o vyriešenie právnych otázok súvisiacich so spoločným podnikaním žalobcu a žalovaného alebo s chodom ich spoločnosti, ale o

vyriešenie právnych otázok týkajúcich sa ručiteľského záväzku dvoch fyzických osôb voči uvedenej spoločnosti. Z týchto dôvodov žiadal dovolanie zamietnuť, ako nedôvodne podané proti vecne správne mu rozsudku odvolacieho súdu.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), a v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 54/2017, 3 Cdo 42/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 99/2017, ale tiež napríklad I. ÚS 392/2017).

10. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1 Cdo 26/2017, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 42/2017, 5 Cdo 12/2017, 7 Cdo 163/2017, 8 Cdo 73/2017).

11. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

12. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t.j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

13. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti

rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (1 Cdo 206/2016, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 158/2017, 8 Cdo 99/2017).

14. Žalovaný v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14.1. Najvyšší súd predovšetkým pripomína, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú dovolateľom namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

14.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14.3. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných tak, že sa ním rozumie iba faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor). V zmysle § 420 písm. f/ CSP je relevantný nesprávny procesný postup znemožňujúci strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaci možnosť jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj primerane R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však samo rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 84/2017, 8 Cdo 180/2017).

14.4. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, o zreteľom na ktoré súd rozhodol (3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Otázku ústavnej súladnosti právneho záveru dovolacieho súdu založeného na takomto chápaní pojmu „procesný postup súdu“ posudzoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) napríklad v konaniach sp. zn. I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018, v ktorých podané sťažnosti odmietol s odôvodnením, že nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by signalizovala svojvoľný postup najvyššieho súdu pri rozhodovaní o dovolaní nemajúci oporu v zákone.

15. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 205/2017, 8 Cdo 73/2017, 3 Obdo 1/2017).

16. Pokiaľ ide o tú časť dovolacej argumentácie žalovaného, ktorá sa týka nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, dovolací súd pripomína, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (viď I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

16.1. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ (teda nie

zmätočnosť) zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

16.2. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

16.3. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

16.4. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP. V súvislosti s dovolacou námietkou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti treba pripomenúť, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu, v dôsledku čoho ich treba chápať ako celok. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd uviedol, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, čo navrhoval žalovaný, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd; odvolací súd zaujal aj závery k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvolaciu argumentáciu žalovaného. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

17. Dovolateľ výhradami k právnym záverom odvolacieho súdu a polemikou s právnymi názormi odvolacieho súdu, na ktorých spočíva napadnutý rozsudok, spája svoje presvedčenie, že odvolací súd („procesným postupom“) zasiahol do práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Z hľadiska obsahového (viď § 124 ods. 1 CSP) tu však nenamieta chyby a nesprávnosti v procese prejednávania sporu (v procedúre jeho vedenia) zo strany prvoinštančného a odvolacieho súdu; celkom zreteľne namieta, že rozhodnutia týchto súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení sporu. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Právne posúdenie veci ale nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (R 24/2017).

18. Pokiaľ dovolateľ súdom vytýka niektoré nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, prípadne namieta nesprávnosť hodnotenia výsledkov dokazovania a závery súdov z hľadiska unesenia dôkazného bremena, je potrebné uviesť, že už predchádzajúca právna úprava nepovažovala za znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania (zakladajúce prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov ale ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov (R 42/1993 a 3 Cdo 268/2012, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Nová právna úprava - CSP - na podstate toho nič nezmenil (2 Cdo 159/2017, 3 Cdo 59/2017, 5 Cdo 47/2017, 7 Cdo 42/2017, 7 Cdo 60/2017). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu sú naďalej aktuálne už skôr zaujaté závery najvyššieho súdu, v zmysle ktorých postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával všetky navrhované dôkazy, neznemožňuje procesnej strane realizáciu jej procesných oprávnení (viď primerane R 37/1993 a R 125/1999). Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nemožno považovať za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP; pokiaľ súd nenáležite vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho

rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (viď primerane 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

19. V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd pripomína konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

20. Žalovaný v dovolaní uviedol aj to, že tento jeho mimoriadny opravný prostriedok je prípustný podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

20.1. Právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania. Žalovaný ale v dovolaní nešpecifikoval právnu otázku, o ktorej tvrdí, že ešte nebola dovolacím súdom vyriešená. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd rozhodol, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú právnu otázku mal dovolateľ na mysli.

20.2. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili súd prvej inštancie a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (porovnaj analogicky 1 Cdo 23/2017, 2 Cdo 117/2017, 3 Cdo 6/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017, 8 Cdo 78/2017).

21. Z týchto dôvodov najvyšší súd uzatvára, že dovolanie žalovaného nedôvodne namieta existenciu procesnej vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP a nevymedzuje právnu otázku relevantnú z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ a f/ CSP.

22. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.